നീഹാരം

ആമുഖം

വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ഐ .ടി വിഷമകരമായ വിഷയമായി തുടരുന്നു. ഐ.ടി വിസ്മയ ലോകമാണ്. അത്ഭുതങ്ങളും കളികളും നിറഞ്ഞ ഒരു മനോഹരമായ ലോകം.

കുട്ടികളുടെ വളർച്ചയുടെ കാലഘട്ടം ബുദ്ധിവികാസത്തിന്റെ കാലം കൂടിയാണ്. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ വിദ്യാർത്ഥിനികളായ ഞങ്ങളുടെ കഴിവുകൾ കോർത്തിണക്കിയ "മഞ്ഞുതുള്ളി "എന്ന് അർത്ഥമുള്ള "നീഹാരം" എന്ന മാസിക സാദരം സമർപ്പിക്കുന്നു...

ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സ്

വിദ്യാർത്ഥിനികൾ

Table of Contents

നീഹാരം........1

ആമുഖം........2

MY DEAREST FRIEND........5

അമ്മ വിളക്ക്........6

We should be........7

എൻ്റെ അമ്മ........8

........9

IN TIME........9

അമ്മ ഒന്നേയുള്ളൂ........10

The Essence Of Life........11

അമ്പിളിമാമൻ........12

FAREWELL DAYS…........12

മൗനം........13

The Blank Page........14

........15

സിസ്റ്ററമ്മയും കുട്ട്യോളും........15

........17

The Ring........17

ഭൂമിയിലെമകൾക്കൊരു കത്ത്........19

മഴ വന്നപ്പോൾ........20

Vern........21

ഒരു മുത്തശ്ശി കഥ........22

THE SORCERER’S APPRENTICE........24

A grand orchestra had gathered. They were going to play........24

My Brother........27

ചിറകൊടിഞ്ഞ സ്വപ്നങ്ങൾ........28

പ്ലാവില........29

........30

Vanishing Buns........30

അമ്മ........31

My Hero........32

മാതൃസ്നേഹം........33

MY DREAM........36

എന്റെ മയിൽപീലി........37

എന്റെ പുസ്തകതാളിൽ........37

WE ARE WOMEN........38

മഴവില്ലഴകാണവൾ........39

DREAM OF A LITTLE BOY........41

സൈബർ യുഗത്തിലെ വിദ്യാർത്ഥികൾ ഒരുകാലത്ത് ഫോണും ,ഇൻറ്റർനെറ്റും ഒന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

എന്നാൽ ഇന്ന് ഫോണും ഇൻറ്റനെറ്റും തുടങ്ങി........42

CHOCOLATE’S........43

Friendship..44
TIME TO RISE..45

WELCOME

MY DEAREST FRIEND

My dearest friend
I have many friends
But my dearest friend is my mother
She is a good mother,
Who is good at heart
She is a loving mother,
Who cares for me very well
If I am in any trouble,
She struggles a lot
If I have a doubt,
She clears it with happiness
She always cooks whatever food I like
She is a very good mother
This is why I am calling her “My dearest friend”
I love her a lot and lot
She is like a diamond in my life.

അമ്മ വിളക്ക്

സൂര്യ കിരീടങ്ങൾ ഏന്തി വരുന്നൊരു
സൂര്യ തേജസ്സാണ് അമ്മ
നെഞ്ചിൻെ്റ ചൂടേറ്റു മാറോട്
കൈകോർത്ത്
കാരുണ്യദീപമാണ് അമ്മ
സ്നേഹത്തിൽ അലിയുന്ന
വെനണ്ണയാമ് അമ്മ
കോനപത്തിൽ എരിയുന്ന
തീ ശോഭയാണ് അമ്മ
ദഃഖത്തിൽ ഉരുകുന്ന
കനലാണ് അമ്മ
നുകുരുന്ന പാലിന് മധുരം സ്പർശാണമ്മ
അമ്മയോട് ഒത്തെൻെ്റ
ജീവിത സ്പന്തനങ്ങൾ അലയടിച്ചു ഉയരുന്നു.

We should be...

We should be like water,
Clear and transparent
We should be like cold water,
Cool and calm.

We should be like trees and plants,
Which give food and shelter.
We should be like a cold wind,
Which fills our hearts.

We should be like roots of the trees,
Strong to grow so high
We should be like a flowing water,
Which makes even the rough stone smooth

We should be kind to nature,
Observe and learn about it
We should regret if neglect nature
So let's be together and give care to it.

എന്റെ അമ്മ

അമ്മയെല്ലാതെനിക്കാരുമ്മില്ലമ്മേ
നന്മുലപ്പാലിന്റെ ഓർമയാണമ്മ
പുസ്തകത്തിന്റെ പാഠമാണമ്മ
ഭൂമിയെന്നുള്ള വീടാണെന്നമ്മ
അമ്മയില്ലാതെനിക്കൊരുമില്ലമ്മേ
സൂര്യൻ മടിയായുണരാൻ പക്ഷേ
അമ്മയ്ക്ക് മടിയില്ലുണരാൻ
ചന്ദ്രൻ തിടുക്കമായി ഉങ്ങാൻ തുടങ്ങി
പക്ഷേ അമ്മയ്ക്ക് തിടുക്കമില്ല ഉങ്ങാൻ
അറിവിന്റെയാധാരമാണെന്നമ്മ
വീടിന്റെ ഐശ്വര്യമാണെന്നമ്മ
സ്നേഹമിലേൽ എൻ അമ്മയില്ല
സ്നേഹത്തിൻ കൂടാരമാണെന്നമ്മ
അമ്മയല്ലാതെനിക്കാരുമില്ല

IN TIME

Miles away, in dark is the azure sea

Waiting for the shine that would be

Merged with the waves in time

But now in the heaven of another blue

Shining with vibrance is her

Prince charming; all alone in the

Futile world with silver strokes

Over her flowing hair locks

Her heart swims to the golden

Armoured twinkle of the day, while

അമ്മ ഒന്നേയുള്ളൂ

ഈ വഴിയിലൂടിന്നു നടന്നു പോകുമ്പോൾ
ഓർന്നു ഞാൻനെൻ ഭാല്യ കാലത്തെ
എങ്ങും നിറയുന്ന പച്ചപ്പു മാത്രം
എല്ലായിടത്തും മരതകകാഴ്ചകൾ
വാഴയും മാവും പച്ചതുരുത്തും
നിറഞ്ഞു നീരാടും ഹരിതഭൂമി
ഇന്നെൻെറ നാടിൻെറ വർണങ്ങളെവിടെ,
പുഴയെവിടെ. പൂവെവിടെ, പുഞ്ചിരകളെ-
വിടെ ഒന്നു ചൊല്ലൂ......
ആരുകാത്തീടുമാര് ശുശ്രൂഷിക്കും
ആരും കൊതിക്കുമീ സ്വർഗഭൂമി
എവിടെ നോക്കിയാലും നരവന്ന
കെട്ടിട കോലങ്ങൾ മാത്രം
തലപ്പൊന്തി മേലോട്ട് പോയിടുന്നു.
എവിടയോ എന്തോ തിരിയുന്നപ്പോലെ
അവയിലെല്ലാം മനുഷ്യർതൻ
ആശയും ആഗ്രഹവും, ചേർത്തൊട്ടു നിർമ്മിച്ചതത്രേ
അതിനായി ജനിച്ചതത്രേ
അവരുടെ ആശക്കടിൽ പ്രകൃതിയെ
അവർ മറന്നു
ഒന്നു ഓർക്കണം, ഒരിക്കലെങ്കിലും
ഭൂമിയൊന്നേയുള്ളു,
അമ്മയൊന്നേയുള്ളു.....

The Essence Of Life

All Indians are my brothers and sisters. This is the statement from our national pledge which shows clear meaning of virtues such as brotherhood, humanity, faith culture and much more .This statement is repeated by all of us every morning. But let me as you a question. How many of us are repeating these lines from the bottom of our heart?? Not many of us I guess Otherwise there will be no cries of mothers who lost their children, who lost their family members, who lost their beloved ones and so on. No cries of family members who fights for justice for their lost ones. Our creator has hidden both good and bad deeds with us. Humans are the most gifted creation on the earth. We are sent down to earth with a wonderful life to complete certain responsibilities. And it is sure that God will surely ask us what we did to this life.

So dear friends, the freedom to make the path of the life is given to us. We can fill our life with moral values, good deeds positive attitudes, reasonable thinking and so on. Then it is sure that we will become successful in your life. That is the 'ESSENCE OF LIFE'. Once when God ask us what you did lets give a wonderful reply "YES GOD". "I have added the essence of life to it."

BE SUCCESSFUL IN YOUR LIFE.

FAREWELL DAYS…

On this moment of separation
All those vivid memories
Those treasured ones;
Unite as one
like the single feeling of sorrow
in every student's soul
Long ten years of emotions
together forms the falling leaf
of life's eternal tree
Oh! those wonderful school days
are from now the closed
chapters of life;
Everlasting memory to recollect
with broken wings of laughter
with faded hues
And with a terrible pain in heart
Dear friends, lets bid farewell
in the brightest hope of
REUNION….

മൗനം

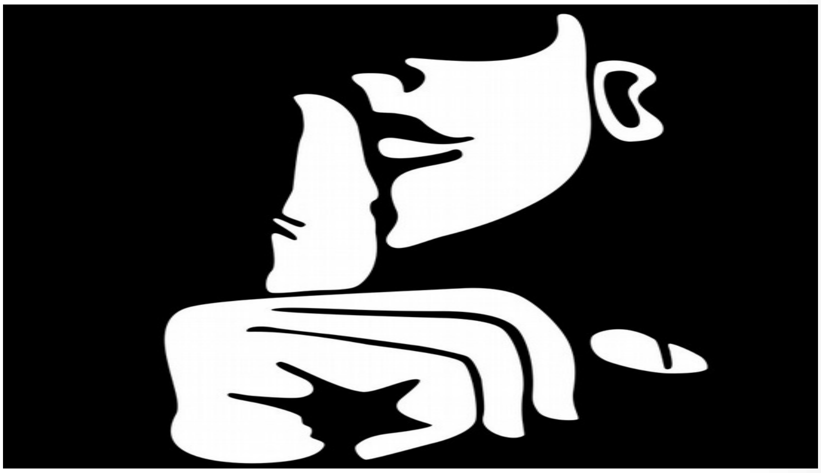

പൂവിട്ടു നിൽക്കുന്ന സ്മരണതൻ തിരു-
മുറ്റത്തു നിന്നൊരു വട്ടി പൂക്കൾ കടമെടുക്കാം
ഒരു നള്ള് മധുരം നുകർന്നെടുക്കാം...
പ്രണയമെന്നൊരു വാക്കിൻ തീരത്ത്
മൂകമായ് നിൽക്കുന്ന രണ്ടു
മഴമേഘപ്പൊട്ടുകൾ നാം
നമ്മൾ തൻ മിഴിപ്പൂവുകൾ
അന്യോന്യം കൈമാറി
നൂറ്റാണ്ടുകൾ നാം സ്മരിച്ചുനിൽക്കാം!
നമ്മൾ തൻ ദുഃഖങ്ങൾ ചെറുപേടകമാക്കി
കടൽ നക്ഷത്രങ്ങൾക്കു കൊടുക്കാം...
ശലഭങ്ങൾ ആവോളം പാടി മറന്നൊരു
പാട്ടുകൾ കേൾക്കാനായ് ഓർത്തെടുക്കാം!

The Blank Page

I was born as a blank page
with no marks of past.
No one behind, no one beside
Everything before and beyond.
I was a starter
in this play called life.
But was ready to set out
Along with others.
And then, the blank page in me
began to get printed
with the story of my life.
It had names of people
who shared their life
with mine when my story seemed blank.
Days were easily forgotten by me,
but the memories
being immortal, they flashed back
to make me know, what I was
My father, the sun
the source radiating wisdom
My mother, the Moon
the spring of divine love.

സിസ്റ്ററമ്മയും കുട്ട്യോളും

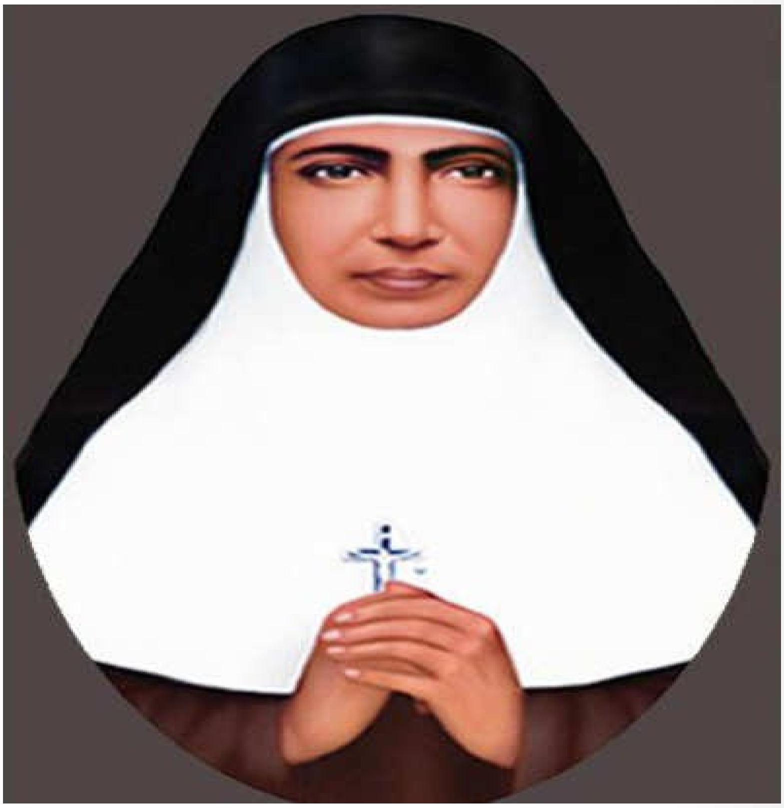

കുട്ടികൾ വളരെ സന്തോഷത്തിമർപ്പിലാണ്.ആഗസ്റ്റ് പതിനഞ്ചാം തിയ്യതി സ്വാതന്ത്ര്യദിനമാണല്ലോ.കൈ നിറയെ മിഠായി കിട്ടും.ക്ലാസ്സിൽ പഠിത്തമുണ്ടാവുകയില്ല.കുട്ടികൾ ക്ലാരമ്മയുടെ അടുത്തേക്ക് ഓടിയെത്തി. ക്ലാരമ്മേ, ഈ വരുന്ന ഒക്ടോബർ പതിമൂന്നാം തീയ്യതി റോമിൽ വെച്ച്

തിരുകുടുംബസന്യാസിനിസമൂഹസ്ഥാപക മറിയം ത്രേസ്യായെ വിശുദ്ധയെന്ന് നാമകരണം ചെയ്യുമെന്ന് ടി.വി.യിൽ വാർത്തയിൽ കണ്ടു.ഇന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് മറിയം ത്രേസ്യായെ കുറിച്ച് പറഞ്ഞു തന്നാൽ മതി."റിയ പറഞ്ഞു. "മറിയം ത്രേസ്യായെ പറ്റി നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടോ?" ക്ലാരമ്മ ചോദിച്ചു. "കേട്ടിട്ടുണ്ട്." എല്ലാവരും പറഞ്ഞു. "എന്നാൽ മറിയം ത്രേസ്യാമ്മയുടെ ജീവിതകഥ മുഴുവനും ഞങ്ങൾക്ക് അറിയില്ല സിസ്റ്ററമ്മേ."" കുടുംബങ്ങളുടെ അമ്മയെന്നാണ് മറിയം ത്രേസ്യായെ എല്ലാവരും വിളിക്കുന്നത്.കുടുംബങ്ങൾ തോറും കയറിയിറങ്ങി എല്ലാവരെയും ദൈവവഴിയേ നടത്താൻ ആ അമ്മ യത്നിച്ചു."മറിയം ത്രേസ്യായുടെ വീട് എവിടെയാണ് സിസ്റ്ററമ്മേ?" അമൽ ചോദിച്ചു. പുത്തൻചിറ ഗ്രാമത്തിൽ പ്രസിദ്ധമായ ചിറമ്മേൽ മങ്കിടിയാൻ തറവാട്ടിൽ 1876-ൽ ഏപ്രിൽ 26 നാണ് കുഞ്ഞുത്രേസ്യ ജനിച്ചത്. 1876 മെയ് മൂന്നാം തിയ്യതി ബുധനാഴ്ച പുത്തൻചിറ ഫൊറോന പള്ളിയിൽ വികാരിയായ ബഹു.കുന്നൻ പൗലോസച്ചൻ കുഞ്ഞിന് മാമോദീസ നൽകി.നവീകൃത കർമ്മല സഭ സ്ഥാപകയായ ആവിലായിലെ വി. ത്രേസ്യയുടെ പേരു തന്നെയാണ് കുഞ്ഞുത്രേസ്യക്ക് നൽകിയത്.സിസ്റ്ററമ്മയും കുട്ട്യോളും

The Ring

Aravind was distracted. He couldn't concentrate in the class. The incident which had happened in the morning had shattered him. The sight which had seen.. Oh! What a sight. He couldn't forgot it…..

He was getting ready for school as usual in the morning. He didn't expect something out of way to happen then. While he was packing his book, he glanced out of the window. It was raining heavily. His house was just adjacent to a hill. Then, he saw it. On an Oak tree far in the woods, he saw body hanging. He was shocked for a second but recovered quickly. He wanted to go and explore it but unfortunately it was time for his school.

Once he was back from the school, he kept his bag in the room and raced to Oak tree. But to his surprise, he didn't find any dead body there. He came back home and asked his mother about it. But his mother told that nothing of that sort had happened. He couldn't sleep that night. He went near the Oak tree again in the morning and searched everywhere. It was then that he met Akshaya. She was a very beautiful girl and Aravind fell in love with her at first sight.
"What's your name?" he asked.
"Akshaya" She replied with bright smile.

They became friends. He learned that she lived in a village near the hill and that father was a local baker. She had a younger brother named Amir, They did not realize that the time was flying by. Aravind was reluctant to leave Akshaya. But they parted with a promise to meet again the next evening.

After that they meet regularly. Aravind plucked her to pluck berries and wild fruits. He was sure that Akshaya also like him. He felt like, he was in

heaven he was with her. Once, he told her the experience of seeing a dead body on the Oak tree. She stopped laughing and said,“Everyone in the speaks

about a young girl of our family who had committed suicide on the Oak tree. That was many many years before. Don’t brother”. Saying this, She took ring of her finger and slipped it into Aravind’s. Then she replied,“Bye see you soon…...”and left him.

He went home and looked at the ring. It was beautiful, with red stone in the centre. ‘The symbol of our love’, thought he.

He went to see her again but she didn’t come. Days turned into weeks and weeks turned into months. But she did not come. Angry and restless, he went to the village to find out. He met a boy in the village bakery and asked his name. Amir came to know that it was Amir. A thought flashed in his mind, Akshaya's brother! They talked for a while. Slowly, their conversation was about Akshaya. When Aravind asked about her, the boys face turned pale and he said, “How do you know her? Well she is dead. Last weak was her 7th death anniversary”. Aravind couldn’t stand it. He felt that his head was spinning.

The End!

ഭൂമിയിലെമകൾക്കൊരു കത്ത്

കൂട്ടുകാരേ, എന്നെ അറിയാമല്ലോ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം അമ്പിളിമാമനാണേ. നിങ്ങളെ എനിക്കെന്തിഷ്ടമെന്നോ നിങ്ങള് ഭക്ഷണം കഴിക്കാതെ കരയുമ്പോൾ എന്നെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകഴിപ്പിക്കുന്നതും എന്നോട്നിങ്ങസംസാരിക്കുന്നതും ഞാൻഅറിയുന്നുണ്ട്. നിങ്ങളെകാണുവാനും എനിക്കെൾന്താഗ്രഹമോ? പക്ഷേ ഇന്ന് ഈ ഭുമിയിലേക്ക് നിങ്ങളെ കാണുവാൻ വരുവാൻ എനിക്ക് താത്പര്യമില്ല. ഭൂമിയിൽ ഇന്ന് അരങ്ങേറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിൻ്മകളം, തെറ്റുകളും ഇവിടെയിരുന്ന് ഞാൻ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുയാണല്ലോ.നിഷ്കളങ്കമാ മുഖങ്ങളിൽ ഭീതിയുടെയും,ഭയത്തിൻെറയും ഭാവങ്ങൾ ഞാൻ കാണുന്നു. പിന്നെ ഞാനെങ്ങനെ വരും കാണുമ്പോൾ ദുഃഖമാണ്. ഞാൻസ്നേഹിക്കുന്നവർ ചിന്തിക്കാൻപോലും കഴിയാത്ത അവസ്ഥകളിൽ മാറി ക്കൊണ്ടിരക്കുന്നു. ഒപ്പം ഈ ഭൂമിയും പക്ഷേ നിങ്ങളെ കാണാൻ ഞാൻ ഒരു നാൾ വരും. ഇന്നല്ല, ഇനി എന്ന് നല്ലതു സംഭവിക്കുമോ അന്ന് ഞാൻ വരും നിങ്ങൾക്കിടയിലേക്ക് ഒരായിരം വെട്ടവുമായി............

മഴ വന്നപ്പോൾ..

ഹൃദയത്തിൻ പാളികൾ താളമിടുന്നു
നിൻ മുത്തുപവിഴങ്ങൾ
തൻനൃത്തത്തിനൊപ്പം
എന്നും എൻ സങ്കടങ്ങൾ
ഞാൻ നിന്നോടല്ലാതാരോടു
പങ്കുവയ്ക്കും
ഞാൻ അറിയുന്നു നിന്നെ
അലിയുന്നു നിന്നിൽ
ഒരു മഴത്തുള്ളി നീയെൻ കൂട്ടുക്കാരി
നീയെന്നടുത്തില്ലാത്ത നേരത്ത്
ഏകയായി ഒരു പുഴ
പോലെ ഞാൻ ഒഴുകിയകലുന്നു.
നീ എൻ അരികിൽ നേരത്ത് പലരു
മൊരു ചകലാസിൻ ചൂടിൽ
മയങ്ങും.
ആരു നിൻ സ്പർശത്തെ
നെഞ്ചേറ്റിയൊ ആരു നിൻ
പുഞ്ചിരി അറിയുന്നുവോ
എന്നുമത് ഞാൻ എന്ന് ഞാൻ
പറയാം............താളമേളങ്ങളായി
നിൻ മഴത്തുള്ളികൾ പൊഴിയുന്നു
എൻ ഹൃദയതട്ടിൽ
ആരോട് ഞാനിനി പറയുമെൻ
വേദന...............
മഴയായ് നീയെത്തുന്നു
കുളിരേകി അകലുന്നു
മഴനീർത്തുള്ളി നീയെന്നുമെൻ കൂട്ടുക്കാരി.

Vern

When walking in a tiny rain
Across the vacant lot,
A pup's a good companion-
If a pup you've got.

And when you've had a scold,
And no one loves you very,
And you cannot be merry,
A pup will let you look at him,
And even let you hold
His little wiggly warmness-
And let you snuggle down beside.
Nor mock the tears you have to hide.

ഒരു മുത്തശ്ശി കഥ

രസകരങ്ങളായ കഥകളുടെ അകഷയപാത്രമാണ് മുതശശി.

എത്ര പറഞ്ഞാലും അവസാനികാതവിധം ധാരാളം കഥകൾ

മുത്തശ്ശികറിയാം . ഒരു ദിവസം മുത്തശ്ശി പറഞ്ഞത്, മറ്റൊരു

മുത്തശ്ശിയുടെ കഥയാണ്.കുടികളെലാവരും അരികത്

ശ്യാസമടകിപിടിചിരുന്നു കഥകേൾകാൻ. ഓരോ വാചകങ്ങൾ

അവസാനികുബോഴും അവർ മൂളികൊണ്ടിരുന്നു . ഒരു

മഞ്ഞുകാലമായിരുന്നു അത്. ഇളംവെയിലേകാൻ ആ

മുത്തശ്ശിക്ക് വല്ലാത്ത ആഗ്യഹം തോന്നി
. തുനികുത്തന്നുള്ള
കീറിയവസ്ത്യങ്ങളുമെടുത്ത്, സൂചിയും നൂലുമായി
മുത്തശ്ശി കിണറിന്റെ വായ്ക്കല്ലിന്മേൽ ചെന്നിരുന്നു.
തെങ്ങിൻതലപ്പുകളുടേയും തരിശുമരത്തിന്റേയും
ഇടയിലൂടെ
അവിടേയ്ക്ക് സൂര്യപ്രകാശം നല്ലവണ്ണം ഊർന്നുവീഴുന്നുണ്ട്.

അവിടെയിരുന്ന് മുത്തശ്ശി ഇളംവെയിൽ കായുകയും കീറിയ

തുണി തുന്നിക്കുത്തുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടബരുന്നു.

പെട്ടന്ന്,ആ മുത്തശ്ശിക്ക് ഒരബദ്ധം പറ്റിപ്പോയി. തുണി തുന്നിക്കോണ്ടിരിക്കുന്നതിനിടയിൽ നൂലിൽ നിന്ന് ഊരിയ സൂചികയ്യിൽ നിന്ന വഴുതി കിണറ്റിലേക്കു വീണുപോയി. കഥ കേൾക്കുകയായിരുന്ന കുട്ടികളോട് കഥ പറഞ്ഞു കൊണ്ടിരുന്ന മുത്തശ്ശി ചോദിച്ചു:

"മ് ഉം,മ് ഉം എന്ന് മൂളിയാൽ സൂചികിട്ട്യോ കുട്ട്യോളേ ?"

"ങ് ഏ?"

"അങ്ങനെ പറഞ്ഞാ സൂചി കിട്ട്യോ?"

"എറങ്ങി എടുക്കണം."

"എറങ്ങി എടുക്കണമെന്നു പറഞ്ഞാ സൂചി കിട്ട്യോ?"

"പിന്നെങ്ങനെയാ മുത്തശ്ശീ?"

" പിന്നെങ്ങിനെയാ മുത്തശ്ശീന്ന് ചോദിച്ചാ സൂചി കിട്ട്യോ?"

" മുത്തശ്ശി പറയ്."

"അങ്ങനെ പറഞ്ഞാ സൂചി കിട്ട്യോ?"

കുട്ടികൾ ഒന്നിച്ചു ചിരിച്ചു.

THE SORCERER'S APPRENTICE

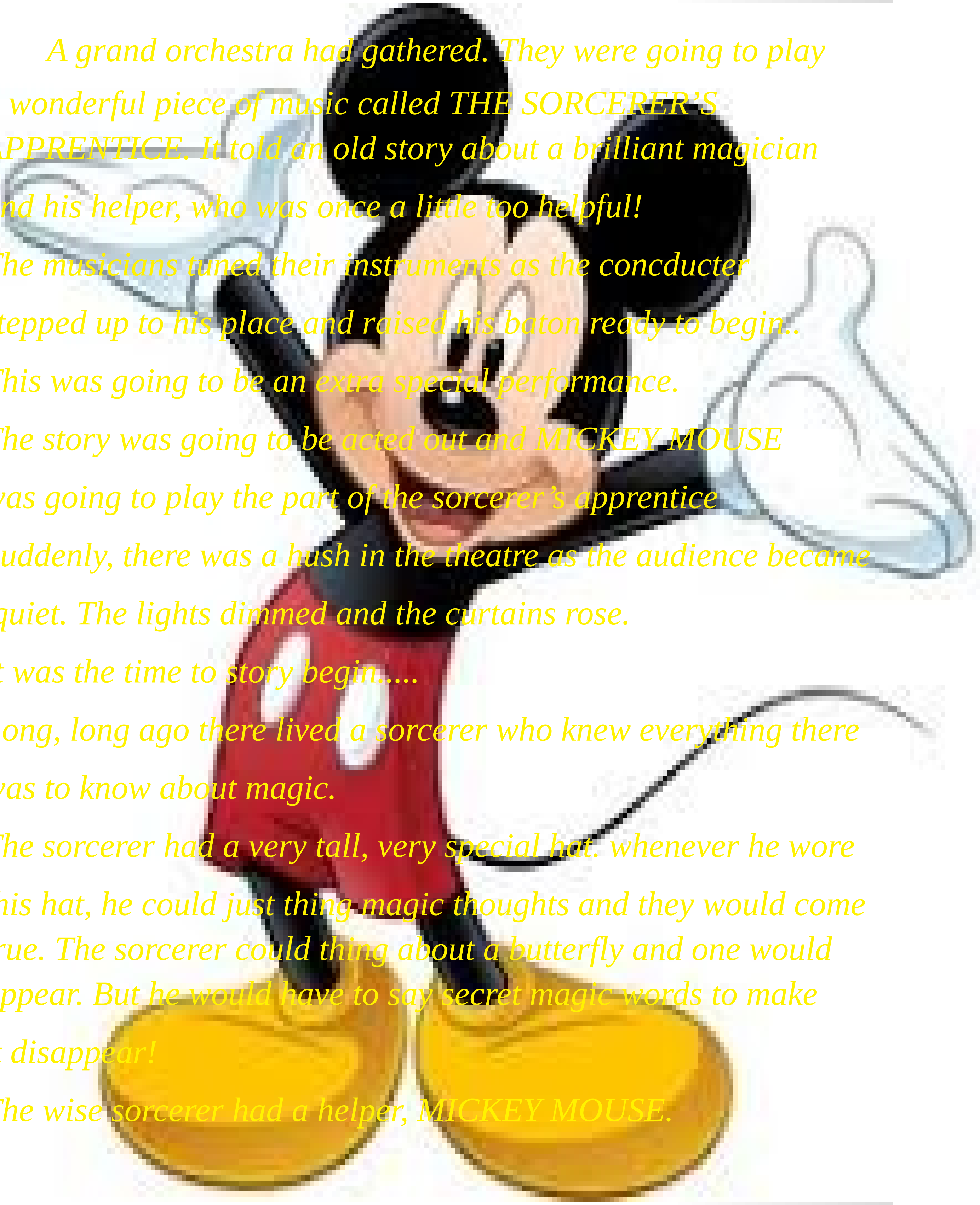

A grand orchestra had gathered. They were going to play a wonderful piece of music called THE SORCERER'S APPRENTICE. It told an old story about a brilliant magician and his helper, who was once a little too helpful!

The musicians tuned their instruments as the concducter stepped up to his place and raised his baton ready to begin..

This was going to be an extra special performance.

The story was going to be acted out and MICKEY MOUSE was going to play the part of the sorcerer's apprentice

Suddenly, there was a hush in the theatre as the audience became quiet. The lights dimmed and the curtains rose.

It was the time to story begin.....

Long, long ago there lived a sorcerer who knew everything there was to know about magic.

The sorcerer had a very tall, very special hat. whenever he wore this hat, he could just thing magic thoughts and they would come true. The sorcerer could thing about a butterfly and one would appear. But he would have to say secret magic words to make it disappear!

The wise sorcerer had a helper, MICKEY MOUSE.

Mickey did all the work around the sorcerer's castle. He swept the floor,he chopped the wood and he carried water from the fountain.

Mickey knew about the sorcerer's magic hat. "If only i had that hat"! He said. "I could just think about my work and it would be done. I would never have to work again"!

One day, the sorcerer had to go out. He left his hat on a table in the cellar, deep in the castle where Mickey was working.

Mickey knew that this was his chance....

'Now i can be a great sorcerer!'he said, as he put the hat onto his head. He looked around the cellar and saw an old broom standing

up against the wall. I'll start by putting a spell on that broom 'he said. So Mickey did what the sorcerer always did. He thought magic thoughts and pointed his fingers at the broom.

All at once, the broom began to glow. Then it began to move....

"Broom, pick up the buckets"!

Mickey ordered.

The broom grew arms and did just what Mickey had said.

"Follow me"! Said Mickey, walking up the steps that led out of the cellar. The broom quickly marched up the steps after him.

"Go to the fountain and fill the buckets with water",Mickey continued. The broom filled the buckets. Then, Mickey ordered the broom to carry the buckets back and pour the water into a well in the middle of the cellar. The broom did exactly as it was told.

MICKEY laughed. "Magic is easy! I "ll Never have to work again!" he said as he sat down in the sorcerer's chair

As mickey watched the broom work, he began to yawn. Soon, he was fast asleep...

Mickey dreamt that he was the most powerful sorcerer in the whole world. He made the stars and the planets zoom through space. He sent comets flashing across the universe and made fantastic fireworks light up the sky.

Then, Mickey dreamt he ruled the oceans. He made the sea rise up in mighty waves.

But in mickey's dream, the waves kept rising higher & higher, crashing all around him, until...

Suddenly, he woke up. To his surprise that he really was surrounded by water.

While mickey had been dreaming, the broom had carried on working.

It hadn't stopped once the well was full. The broom had carried on tipping bucket after bucket of water into it. Now, the cellar was !flooded

Mickey leapt up.stop! He cried. Stop, broom! Stop!

But those were not the magic words that would break the spell. The broom did not stop it carried on fetching the water..........

My Brother

My brother is an ultimate gift to me
He is very responsible towards me
My brother knows when he is
ultimately wanted and when he is not

If I did not know where you come from
If you had a different name
or perhaps you were a different colour
I would still love you the same

In my life I have received three awards
You, my mother and my father
They cannot be hung on a wall or put away
in a drawer to collect dust and be forgotten

If I am in trouble, only he can rescue me
sometimes he makes me angry and
sometimes he makes me happy
He is responsible towards me like my father
A relationship with my brother bears
me greatest rewards
my brother is like a candle which lights me
He is the one in the world who understands me
my brother is my powerful hero
dear brother you grow up in your own.......
unique and special way 'being a role model in my life'

ചിറകൊടിഞ്ഞ സ്വപ്നങ്ങൾ

വെൺമുകിൽപോലെ പരിശുദ്ധമാം
സ്ത്രീതൻ സീമന്തരേഖയിൽ
തമസ്സാം സിന്ദൂരം ചാർത്തിയതാരോ
ഋതുക്കൾ പോലും സ്തംഭിച്ചു നിൽക്കുമാ
പരിണാമത്തിനു മുമ്പിൽ
അവൾ തൻ സ്വപനം ഭൂതിയാകയോ
വാലറ്റപട്ടം പോൽ ദിശയേതന്നറിയാതെ
വ്ദൂരതയിലേക്ക് അവൾ നീങ്ങുമ്പോൾ
തേങ്ങുകയാണിന്നു ഭുമി ഹൃദയം.
കാറ്റിന്റെ നാദവും നിദ്ര തൻ താളവും
നിലച്ചൊരീ ദിനങ്ങൾ
മോഹങ്ങൾ വ്യർത്ഥമെന്നറിയാമെങ്കിലും
ഒരു നിമിഷം കൊതിക്കുന്നു
സ്വാതന്ത്ര്യം തൻ സാന്ത്വനം
തൻ സ്വപ്നങ്ങൾക്ക് പരിതി നിശ്ചയിക്കാ-
ത്തൊരാഭൂഗോളം
തിരിയുകയാണിന്നോരോ സ്ത്രമനസ്സും.

പ്ലാവില

കറുകപുല്ലിൽ വിശാലമായ്
കിടക്കും പൊന്നില
മാനത്തെ അമ്മയെ വിട്ട്
താഴേക്കു വീഴുന്ന പൊന്നില
അമ്മതൻ കരത്തിൽ ഉല്ലാസിക്കും
സഹോദരങ്ങൾ പലതരം
അമ്മതൻ തോളിൽ ചായും
വൻമതിലാണെൻെറ ചേട്ടൻ
ആടുകൾക്കേറെ മധുരം ഞാൻ
പലതരം അംഗങ്ങൾ എൻ
കുടുബത്തിൽ, അമ്മതൻ
കരം വിട്ടുപോകുന്ന മക്കളാം
ഞങ്ങളെ ഇനിയും കൈവിടരുതേ....
നിന്നിലെ ഹംസപുത്രനായ ഞാൻ
ഇത്തിരികാലം ജീവിച്ചിരിപ്പൂ
അമ്മയെ വിട്ട് പിരിയുന്ന കാലമേ
താഴത്തെ കാഴ്ചൾ ബാക്കിയാവൂ
എല്ലാം വേറെ ഞങ്ങളെ കണ്ടാൽ
കൊല്ലുന്ന ഭീകരരാണെൻെറ മക്കൾ....

Vanishing Buns

There once lived a girl
Making buns, for her, were such fun!
Her eyes were magic
But oh! Her clothes were tragic!

Lo! when she finished baking
The buns, they kept vanishing!

Once, while strolling in her garden
She spied a hole, in the ground.
"What big hole!" she cried out loud.
She put her hand in,
And slipped and fell, right in!

അമ്മ

അമ്മവാക്കിൻെറയമ്മിഞ്ഞനുണയവേ
പുണ്യമുടലാർന്നപോലമ്മയായ്തീരവേ
എന്നെ ഞാനാക്കുമുൺമയായ് നിറയവേ
അമ്മ വന്നെന്നെ തഴുകവേ
ഉള്ളിലാഴത്തിൽ കണ്ണീർ കനിയുന്നു
നാക്കിനെ തൊട്ടിടാതെൻെറ തൊണ്ടയിൽ
വിങ്ങുന്ന വാകുമീ അമ്മ.
ഇന്നിവിടെയീ ഗ്യാലറി തന്നിലായ്നിൻ
ചിന്തകെട്ടുപോകാതെയുള്ളിലെരിഞ്ഞിട്ടും
നീ കൊളുത്തിയ വാക്കുമീഅമ്മ.

My Hero

A hero is an admirable person who possesses great bravery and dedicates his life for the entire humanity. My hero is a person who has faced terrible problems and has become a part of the new scientific era. ***My hero is a person whose greatness has sneaked upon the world.***

Stephan William Hawkins was born exactly 300 years after the death of Galileo Galile'. Unfortunately, at the age of 21, density grabbed him into the Motor Neutron Disease. He has been confined to a wheelchair for the last 4 decades. In spite of his all his physical disabilities, he is keeping up with the world of quantum physics. He has been working on the basic law of Universe. In 1988 Hawkins published the 'Brief story of time' which became international best seller. It is Hawkins who proved that the black hotels emit radiation. By looking at his life, I get an inspiration to flight in every situation against all odds and move towards success. So he is my role model, he ins my inspiration and finally he is my hero.

മാതൃസ്നേഹം

"എന്തിനമ്മ അങ്ങനെ ചെയ്തു" എന്നുച്ചത്തിൽ അമ്മയോടു ചോദിച്ച് അവൻ വീട്ടിൽ നിന്നിറങ്ങിപ്പോയി. അന്ന് അവിടെ ഒരു പതിമൂന്നു വയസ്സുകാരൻ ആദ്യമായി അമ്മയെ ചോദ്യം ചെയ്തു.അവനുവേണ്ടി അമ്മ അന്ന് ആകെ ഉണ്ടായിരുന്ന മോതിരം വിറ്റുവത്രേ. അവൻെറ സൈക്കിൾ എന്ന ആശ പൂർത്തിയാക്കാൻ അമ്മ ശ്രമിച്ചു. ഇത് മനസ്സിലാക്കാതെ അവൻ അമ്മയോട് പിണങ്ങുകയായിരുന്നു. അവൻ അന്ന് ഒറ്റക്കിരുന്നു ആലോചിച്ചു. "എന്തിനമ്മ എനിക്കുവേണ്ടി ഇത്രയും

ചെയുന്നു.നാട്ടിലെ വീടുവിറ്റു നഗരത്തിൽ വന്ന് എന്നെ പഠിപ്പിച്ചു. ഇത് കടമയാണോ? സ്നേഹമാണോ? അവന് അതിൻെറ ഉത്തരം ലഭിച്ചില്ല.

വർഷങ്ങൾ കടന്നുപോയി.ഋതുക്കൾ മാറിമാറി വന്നു.അവന് വയസ്സ് 30 കടന്നു.അമ്മയും ഒരു ഓർമ്മയായ ദിവസം ,അന്ന് വിടവാങ്ങുന്നതിനു തൊട്ടു മുമ്പ് അമ്മ അമ്മയുടെ ഒരു ഡയറി അവനെ ഏൽപ്പിച്ചു.അതിൽ അവൻേറ മനസ്സിലുണ്ടായിരുന്ന പല ചോദ്യങ്ങളുടേയും ഉത്തരങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അമ്മയുടെ അവസാനത്തെ കുറിപ്പിൽ അമ്മ അവനോടതു പറഞ്ഞു. “മോനെ,ഞാൻ നിൻെറ വളർത്തമ്മയാണ്”. പതിനഞ്ചു വയസ്സുകാരനായിരുന്നപ്പോൾ അറിഞ്ഞിരുന്നു അവൻ ആ സത്യം. ഒരമ്മയ്ക്കും ചെയ്യാനാകാത്ത കുറേ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ട് അവൻെറ അമ്മ എന്നവൻ വിശ്യസിച്ചു.പക്ഷേ ,ഒരു ചോദ്യം മാത്രം മനസ്സിൽ

നിന്നു.എന്തിന് ഇതൊക്കെ ചെയ്തു എന്നത്.പിന്നെ കാലം അവന് ഒരു കാര്യം മനസ്സിലാക്കി കൊടുത്തു .

അമ്മമാരെല്ലാം തുല്യരാണെന്നത് . തൻെറ മക്കൾക്കുവേണ്ടി.എന്തും ചെയ്യാൻ തയ്യാറാവുന്നവർ. അത് കടമയോ ഉത്തരവാദിത്യമോ ഒന്നും അല്ല. അത് അവരുടെ അളക്കാനാകാത്ത സ്നേഹമാണ്.

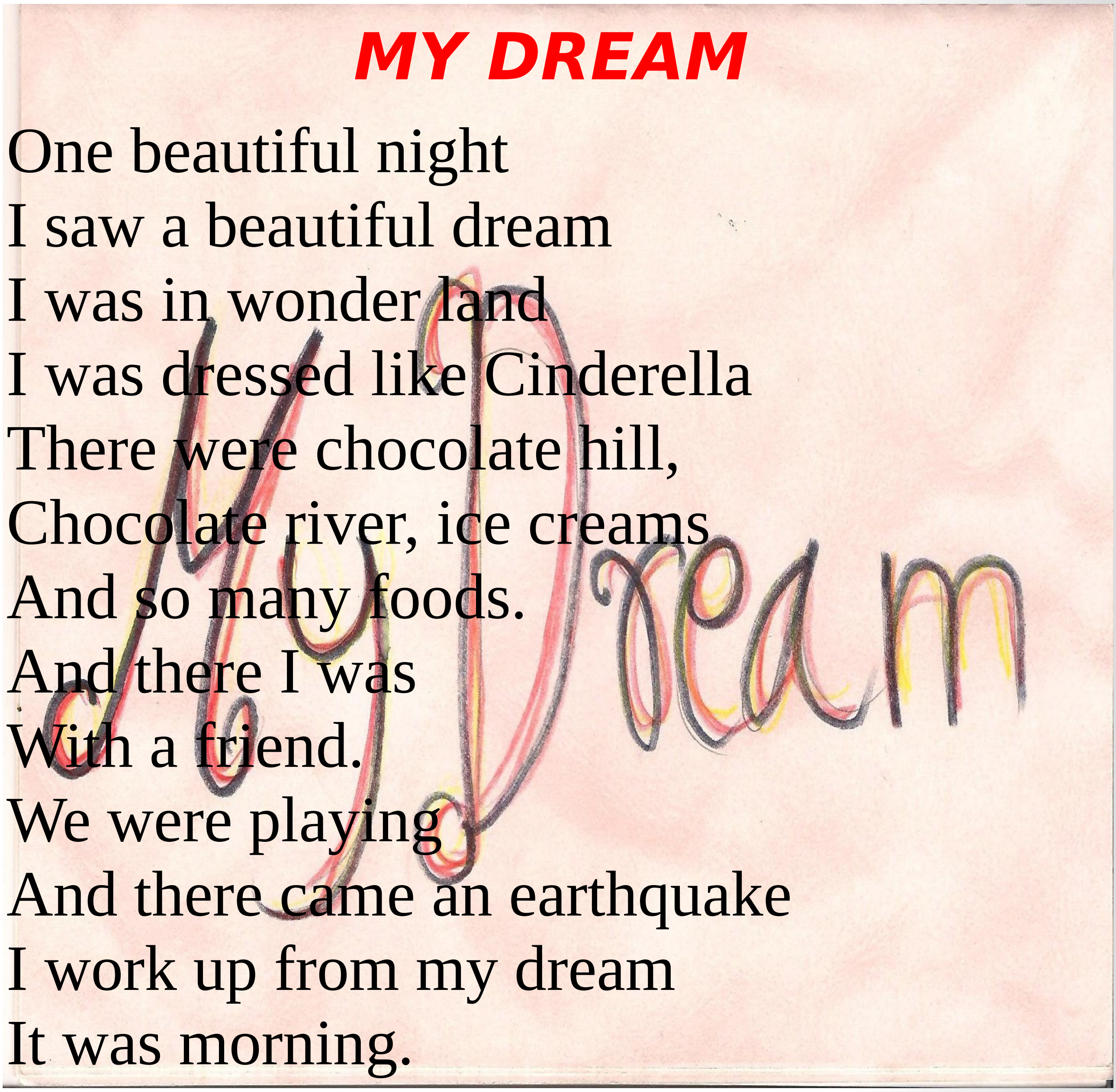

MY DREAM

One beautiful night
I saw a beautiful dream
I was in wonder land
I was dressed like Cinderella
There were chocolate hill,
Chocolate river, ice creams
And so many foods.
And there I was
With a friend.
We were playing
And there came an earthquake
I work up from my dream
It was morning.

എന്റെ മയിൽപീലി

എന്റെ പുസ്തകത്താളിൽ

വേരററ ഓർമ്മയാണ്എൻ മയിൽപീലി
ആരും അറിയാത്തതിൻ ഒരു
നൊമ്പരമെൻ മയിൽപീലി.
ഓരോ ദുഖത്തിലും എന്നെ
അത്ഭുത ലോകത്ത് എത്തിക്കുമെൻ
മയിൽപീലി,എൻ കണ്ണുനീർ തുള്ളികളെ
മായ്ക്കുമെൻ മയിൽപീലി.
മനസ്സിൻ നൊമ്പരങ്ങൾ പകങ്കവെയ്ക്കാൻ
എൻ കൂടെയുണ്ടാകുമെൻ മയിൽപീലി
എന്റെ കൂടെ നടക്കാൻ
എന്നെ സ്നേഹിക്കാൻ,ഓർക്കാൻ
എന്നുമെൻ കൂടെയുണ്ടാകും മയിൽപീലി.
എല്ലാവർക്കും ഉണ്ടൊരു മയിൽപീലി
അതിനെ മനസ്സിലാക്കാൻ
അതിനെ അറിയാൻ കുറച്ചു
സമയമെടുക്കും,അതാണ് നിൻ-
സുഹൃത്ത്,എന്റെ മയിൽപീലി.

WE ARE WOMEN

We are Women
nobody can demand us
We move through out the world,
With confidence, courage and with grace
We have a strong spirit of power
We move each and every step forward
to attain success and to,
gain our goals.
We are phoenix birds
We can rise from our ash
We have a strong faith
in our skills and energy
We just taste bitter but
We will chew and swallow
sweet fruits of goodness
experiences and achievements
Our armour plate is boldness
We claim our own rights
We claim our freedom
We push-back attacks of past adversities
One day, We will be
the rulers of the world!
Nobody can destroy us because we are women.

മഴവില്ലഴകാണവൾ

അഴലിൻെറ ആഴങ്ങളെഴുതിയിരുന്ന

താളിയോലത്തുമ്പുകളിൽ

കവിതയായ് എൻ ജീവിതം...

ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിൻെറ

കഥകളായൊഴുകിയൊരു പുഴപോൽ...

അമ്മയെന്നുള്ള രണ്ടക്ഷരമിന്നുമെൻ

ലോകത്തിലേക്കുള്ള വാതിലല്ലോ...

ഇന്നലെകളിലെ ഇത്തിരിവെട്ടമായ്

ഇന്നുമെന്നമ്മയെൻ ഈണമല്ലോ...

കാലിടറീടാതെ കൈപിടിച്ചീടുമെൻ

കാലത്തിൻ കെടാവിളക്കാണവൾ...

മഴപോലെ പെയ്യുമെൻ ഓർമ്മകളിൽ

മഴവില്ലഴകെന്നമ്മയല്ലോ...

നൊമ്പരമേറുന്ന നാളുകളിൽ

നിലവിളക്കിൻ നാളം നീയാണല്ലോ...

രാക്കുയിൽ പാടാത്ത രാവുകളിൽ

രാരീരം പാടുന്ന പാട്ടാണ് നീ...

എൻ മിഴികൾ തൻ മഴയായ് പെയ്തൊഴിഞ്ഞീടും

മിഴിനീരിൽ മറയാത്ത മുഖമാണുനീ...

ചിപ്പിപോൽ ചന്തമേറീടും

ചിരിയായ് വിളങ്ങുന്ന ചിരാതാണ് നീ...

തീയിൽ കുരുത്തുതളിർത്തവളും

വെയിലത്തുവാടാത്ത ശക്തിയും നീ...

എന്നിലെ എന്നെ ഞാനാക്കുന്ന,

എൻ കൂടെയെന്നും ചലിച്ചീടുന്ന,

നല്ലൊരാനിഴലിൻ നാഥനും നീ,

എൻ മനസ്സിൻ മണിമണ്ഡപത്തിൽ,

മായാതെ കുടികൊള്ളും ദൈവവും നീ,

കൈകൾ പിടിച്ചു ഞാൻ പിച്ചവെച്ചിരുന്നൊരാ-

കാലമതൊന്നിൻ കാവലാൾ നീ.........

DREAM OF A LITTLE BOY

One day a little boy named Sam was reading a book. In the book he saw a country with many buildings, a palace many soldiers, many citizens king and his family. He ran to the kitchen and said to his mother "Mom, I want to build a village and I must be its king" Mother said, "ask computer Graphics how to make a village." After some time, a village was completed, Thus the dream of his little mind was completed.

സൈബർ യുഗത്തിലെ വിദ്യാർത്ഥികൾ

ഒരുകാലത്ത് ഫോണും ,ഇൻറ്റർനെറ്റും ഒന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ഇന്ന് ഫോണും ഇൻറ്റനെറ്റും തുടങ്ങി

നമുക്കാവശ്യമുള്ള എല്ലാ സൗകര്യങ്ങളും ഉണ്ട്. ഇന്നത്തെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് പഠനസൗകര്യങ്ങളക്കൊന്നും കുറവില്ല .പണ്ടത്തെക്കാൾ നമുക്ക് പുരോഗതികൾ ഇന്നുണ്ട് . നാട്ട നീളെ കെട്ടിടങ്ങളും, ഫ്ളാറ്റുകളുമാണ് . കൊച്ചു വീട്ടുകളൊന്നും ഇല്ല . ഉണ്ടെങ്കിൽതന്നെ അപൂർവ്വമാണ് . എല്ലാവരും വലിയ ജോലികൾ ഉടമകളാണ് . അതുപോലെതന്നെ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ ഒഴിച്ചു കൂടാൻ കഴിയാത്ത കാര്യമായി മൊബൈൽ ഫോൺ മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് . ഇൻ്റർനെറ്റില്ലെങ്കിൽ നമ്മളില്ല . എന്ന ഒരു കാലഘട്ടമാണിത് . പഞ്ചുകുഞ്ഞുങ്ങൾ തുടങ്ങി മുതിർന്ന ആളുകൾ വരെ മൊബൈൽ ഫോണിനും മറ്റും അടിമകളാണ് .സർവ്വസ്വവും മൊബൈൽഫോണാണ് എന്ന ചിന്തയാണ് ഇന്നത്തെ ആളുകളുടേത് . ഫോണിന് മാത്രമല്ല ഗെയിംസിനും ,മറ്റും സംവിധാനങ്ങൾക്കും നാം അടിമകളാണ് . വളർന്ന് വരുന്ന കുഞ്ഞുങ്ങൾ ഇതിനെല്ലാം അടിമകളായി അടിമളായി അവരുടെ ജീവിതം തന്നെയില്ലാതാകുന്നു .അതുപോലെതന്നെ മൊബൈൽ ഫോണുകൾ വഴി ജീവിതം നശിച്ച എത്രയോപ്പേർ നമ്മുടെ കൺമുമ്പലുണ്ട്. വാട്ടസപ്പുകൾ വഴി നാം മറ്റുള്ളവരുമായി പരിചയപ്പെട്ട . അങ്ങനെ ഒരുപാട് പേരുടെ ജീവിതം നശിച്ചിട്ടുണ്ട് .അതുപോലെ സോഷ്യൽ മീഡിയവഴി ഒത്തിരി പെൺകുട്ടികൾ ചതിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് . മക്കളെക്കുറിച്ച് ഒരുപാട് പ്രതീക്ഷകൾ ഉള്ള മാതാപിതാക്കൾക്ക് ഇതൊരു തീരാദുഃഖമയിരിക്കും . എല്ലാവരും ഒരുപോലെ ഫോണുകൾക്കും മറ്റും അടിമകളാണ് . എല്ല ദിവസവും ഇതുപോലെ ഇൻറ്റർനെറ്റിലും മറ്റും അടിമകളായി ജീവിതം ഇല്ലാതാക്കിയവരെക്കുറിച്ച്പത്രത്താളുകളിൽ കാണാം . അതുകൊണ്ട് പരമാവധി ഫോണുകളുടെ ഉപയോഗം കുറാക്കം .സൈബർ യുഗത്തിലെ വിദ്യാർത്ഥികളായി മാറാതെ ഫോണിന്റെ ഉപയോഗം

കുറച്ച് നല്ല വിദ്യാർത്ഥികളായി മാറാൻ ശ്രമിക്കം .

CHOCOLATE'S

I'm scoffing lots of chocolate cake,
But not quite as much as I'd like!
I'm wolfing it down with a whirl of my spoon,
and it's flinging up, down, left and right!

It's hitting the walls and spraying the floor,
It's covered up Bessie our cat.
There's crumbs in my hair and on mother's best chair,
And the window's one chocolatey splat.

But faster and faster I shovel it up,
Not bothered I'm missing my chops.
As it drips from my nose and collects in my ears,
G loops drops from nose and go plop!

Then too quickly it's gone, there just was not enough
As I'd said at the start of this smasher,
with my greedy delight (sloppy cake on the lights)
Not one spot found its way past my gnashes!

Friendship

Friendship a ship that never sinks

A magic that reached us at a dreaming ago
Friendship which make us think.
That life is on our shoulders.
Friendship makes anything nothing
No one can stop the strength of friendship
It opens the door of kindness
It shuts the door of selfishness
Friendship gently paced the heart of man
It takes us to another world.
Friendship never makes anyone alone
It makes everybody alive
Friendship helps to forget all our worries
It never makes anyone regret.
Friendship has no bounds of walls
It flows like stream of happiness
"Friendship a ship that never sinks.

TIME TO RISE

In that dark night
A feeling of being used by some
Broke all that sweet dreams
Which I used to see frequently
I hated to be a body with no soul
And tried to rise up, to rise up
But again was depressed by the pain,
Losing my consciousness slowly,
Feeling like a slave forever
And with a broken heart
Making me realise
It is not the end
It is the beginning of rise,
From the huge fall and it is the time

Thank you